

La Plataforma d'Atenció Domiciliària de Catalunya (PADC) davant la precarització i el deteriorament dels Serveis d'Atenció Domiciliària exposa la necessitat de que el Parlament de Catalunya tingui en compte el plec de reivindicacions següents:

1.- La externalització dels Serveis d'Atenció Domiciliària (SAD) ha provocat la precarietat laboral i el deteriorament dels serveis. Les empreses presenten uns projectes magníficament elaborats però que poc tenen a veure amb la realitat de la complexa casuística existent en la demanda.

Demanam, per tant, la remunicipalització del Servei d'Assistència a Domicili (SAD) en tot el territori català, perquè pensem que seria la solució a aquesta situació.

2.- Alertem de la situació crítica en què es troba el sector i de la necessitat urgent de garantir una inversió adequada per donar una resposta de qualitat als col·lectius més vulnerables i, alhora, assegurar unes condicions de treball dignes pels professionals que dia a dia treballen per la millora de la qualitat de vida de les persones.

La Llei 39/2006, de 14 de desembre, o Llei de Dependència, exposa que les Comunitats Autònomes són les administracions competents per rebre les sol·licituds presentades pels ciutadans, valorar la situació en que es troben les persones sol·licitants i dictar, en el seu cas, la corresponent resolució en que es reconegui la situació de dependència.

A Catalunya el 18,5 % de la població es major de 65 anys, dels quals viuen a Barcelona més de 90.000 persones soles, la majoria dones.

Per fer-nos una idea, el SAD durant l'any 2014 a la ciutat de Barcelona va realitzar 3.448.409 hores amb un cost de 49.989.000 euros, és a dir, que es va pagar a 14,49 euros l'hora. Durant l'any 2017 el nombre d'hores efectuades va ser de 4.391.047 hores i els seu cost va ser de 75.086.000 euros i es va pagar a 17,09 euros. Per tant, com es pot comprovar, cada cop paga més l'Administració per hora realitzada, però això no repercuteix en el salari de les

treballadores, atès que s'ha mantingut la mateixa quantitat per hora de treball. Són les empreses, per tant, les que guanyen cada cop més en detriment de les 4.000 treballadores i treballadors del SAD.

D'altra banda, segons l'anàlisi explicatiu de les estadístiques mensuals del sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència, de data 31 de gener del 2019, emès pel Ministerio de Sanidad, Consumo y Bienestar Social, a la Comunitat Autònoma de Catalunya les persones pendents de concessió de prestació de Grau III i II són 26.224 i les persones pendents de concessió de prestació de Grau I són 48.208. En total hi ha a Catalunya 74.432 persones pendents de concessió de prestació.

La realitat ens demostra que cada cop hi ha més gent gran i més externalitzacions dels serveis. Així mateix, les places públiques de residències i centres de dia són o concertades o de titularitat pública, però externalitzades.

3.- Reclamem situar el sector d'atenció a les persones com a pilar fonamental -i estratègic- de l'Estat del Benestar, al costat de salut i educació.

4.- Demanem un conveni col·lectiu que dignifiqui a les treballadores i treballadors del SAD, d'abast per a tot el territori català, així com una relació de llocs de treball.

5.- Reconèixer l'excepcional index de penositat associat a l'activitat laboral de l'Ajuda a Domicili, en la categoria professional d'Auxiliar a Domicili o qualsevol altra que impliqui la prestació directa de cures a domicili a usuàries/is del Servei d'Ajuda a Domicili contemplat en l'article 23 de la Llei 39/2006, i a aprovar en el plaç d'un any mitjançant Reial Decret l'anticipació de l'edat de jubilació d'aquestes treballadores, amb els coeficients reductors que es determinin en els estudis preceptius de l'Institut de Seguretat i Higiene en el Treball, d'acord amb allò previst en l'article 12.3 del Reial Decret 1698/2011, de 18 de novembre, mitjançant el qual es regula el règim jurídic i el procediment general per establir coeficients

reductors i anticipar l'edat de jubilació en el sistema de la Seguretat Social.

6.-Recollir i unificar aquells conceptes i bones pràctiques que siguin considerats de millor qualitat de cada una de les poblacions catalanes, de forma que es puguin aplicar de manera generalitzada a Catalunya, amb la intenció de que millorin les condicions laborals de les persones treballadores i dels usuaris i beneficiaris del SAD.

7.- L'article 40.2 de la Constitució espanyola encarrega als poders públics, com un dels principis rectors de la política social i econòmica, que vetllin per la seguretat i la higiene en el treball. Aquest mandat constitucional comporta la necessitat de dur a terme una política de protecció de la salut dels treballadors mitjançant la prevenció dels riscos derivats de la seva feina i estableix en la Llei 31/1995, de 8 de novembre, la seva base fonamental.

Per tant, demanem que es determini el cos bàsic de garanties i responsabilitats necessari per establir un nivell adequat de protecció de la salut dels treballadors davant els riscos derivats de les condicions de treball, i això en el marc d'una política coherent, coordinada i eficaç de prevenció dels riscos laborals de les treballadores i els treballadors del SAD.

S'ha d'entendre per «prevenció» el conjunt d'activitats o mesures adoptades o previstes en totes les fases d'activitat de l'empresa amb la finalitat d'evitar o disminuir els riscos derivats del treball.

Així mateix, s'ha d'entendre per «risc laboral» la possibilitat que un treballador pateixi un determinat dany derivat del treball. Per qualificar un risc des del punt de vista de la seva gravetat, s'ha de valorar conjuntament la probabilitat que es produeixi el dany i la seva severitat.

S'han de considerar «danys derivats del treball» les malalties, patologies o lesions sofertes amb motiu o ocasió de la feina.

També s'ha d'entendre per «risc laboral greu i imminent» el que sigui probable racionalment que es materialitzi en un futur immediat i pugui suposar un dany greu per a la salut dels treballadors.

8.- Remodelar y adaptar els domicilis de les persones usuàries segons les necessitats detectades, per motius de seguretat, dignitat i higiene, eliminant les barreres arquitectòniques que impedeixin una bona mobilitat i atenció adequada.

9.- Que sigui d'obligat compliment per a les noves contractacions la formació acadèmica pertinent (Soci-sanitària) i a les treballadores i treballadors que ja porten treballant uns anys en el SAD se'ls hi convalidi aquesta titulació, pel fet de tenir l'experiència i els cursos que hagin pogut fer al llarg de la seva vida laboral.

10.- Els habitatges on visquin persones amb síndrome de Diògenes o amb brutícia acumulada han de ser condicionats i higienitzats per equips de neteja per a facilitar una bona efectivitat de qualitat del servei a l'usuari i la necessària protecció, ambiental, previ a la prestació dels serveis SAD.

11.- Assegurar en tot moment una correcta coordinació amb els serveis socials de l'Ajuntament corresponent, obtenint la informació tant sanitària com social pertinent, per a l'adequada prestació del servei.

En Barcelona, 30 de novembre de 2019